

Apocalyptische visioenen in de kloostergangen

Adriaan Brand en Arjan Bosch van Kunst Zij Ons Doel bij een werk van laatstgenoemde in de Kloostergangen van het stadhuis. FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Waanbeelden en fantasieën

Nuel Gieles
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Haarlem * De zomerexpositie die kunstenaarsvereniging Kunst Zij Ons Doel in de kloostergangen van het stadhuis houdt heet Visioenen. Veel beeldend kunstenaars scheppen er genoeg in de kijker een wereld voor te schotelen als een schouwend droombeeld over verleden, heden of toekomst. De KZOD-tentoonstelling biedt hen daartoe alle ruimte.

„Visioenen' gaat over in de geest opdoemende voorstellingen waarvan je de betekenis nog niet kunt duiden”, vertelt samensteller van de expositie Arjan Bosch. Zelf doet hij mee met het acryl-olieverfschilderij 'Angst van alle tijden'. Het heeft een tamelijk demonisch karakter. Het gaat terug op een schets die ik gemaakt heb toen ik 29 was. Die had ik nog steeds liggen. Mijn techniek is in de loop van die jaren gelukkig sterk verbeterd. De afbeelding is gebaseerd op de liefde, maar het gaat vooral over de angst ervoor. Het suggestieve van het werk dat we hier laten zien, prikkelt het creatief vermogen van de kijker. Het toont onze duistere randjes. Veel schilderijen en tekeningen hier zijn op een of andere manier verwant aan ons eigen verleden.”

Bij Coby Kluitman zien we een soort landsman die met een stereotiepe armbeweging een sterrenvel door de lucht zaait. Ze noemt het 'Een droom, een springplank naar de sterren'. Hoe zou dat met haar geschiedenis te verbinden zijn? Eva van Lis schildert drie portretten van dode (?) monsterlijke gezichten waar grote rode aasvliegen over kruipen. 'Verwerking I, II en III' noemt ze ze. Over de aangetaste koppen valt echt mensenhaar. Als dit maar geen visioenen zijn van ons aller voorland... Dat werk in ogenschouw genomen, doet 'Adoration' van Margot Dukker

Een werk van Arnold Janssen geïnspireerd op visioenen PUBLICITEITSFOTO

Mene tekkel van Adriaan Brand PUBLICITEITSFOTO

ker lieflijk aan. Bosch daarover: „Het lijkt me een soort paradijselijke voorstelling over de belichaming van de vrouw, dicht bij de natuur. De angstaanjagende reptielen en andere wezens doen haast vriendelijk aan. Zij hoeft blijkbaar niet bang te zijn dat ze haar zullen opeten. Een leguaan slurpt met zijn tong de neus van de vrouw

leeg. Misschien denkt-ie wel dat hij daardoor in een prins verandert.” Een heel ander chapter is het werk van Adriaan Brand, zoals 'Mene tekkel': gewogen en te licht bevonden. „Als mensen het zien, denken ze aan een zinkend schip. Maar er ligt een foto van een gebouw aan ten grondslag, gemaakt op een bouwterrein bij de Schoterbrug. Ik

Adoration van Margot Dukker PUBLICITEITSFOTO

heb het beeld wat gekanteld, en er een laag overheen geschilderd. Als ik zo'n foto heb gemaakt komt het uiteindelijke idee pas tot leven en begin ik te sleutelen aan de werkelijkheid. Het is een soort geestelijk fotoshoppen, waarmee ik laat zien wat er zich in mijn hoofd afspeelt, op plekken die je op een andere manier vaak niet kunt bereiken. Het zijn processen waar je zelf niet altijd vat op hebt.” Van een soortgelijke ongrijpbaarheid van de wereld lijkt ook sprake

in het oeuvre van Arnold Janssen, van wie tijdens een eerdere expositie in de kloostergangen ook al een min of meer apocalyptisch werk te aanschouwen viel. Visioenen, soms zijn ze mooi voor aan de muur. Maar in je hoofd wil je ze zelf toch maar liever niet hebben.

'Visioenen', expositie met werk van veertien KZOD-leden in de kloostergangen van het stadhuis. Te zien t/m 31 augustus op werkdagen tijdens kantooruren.